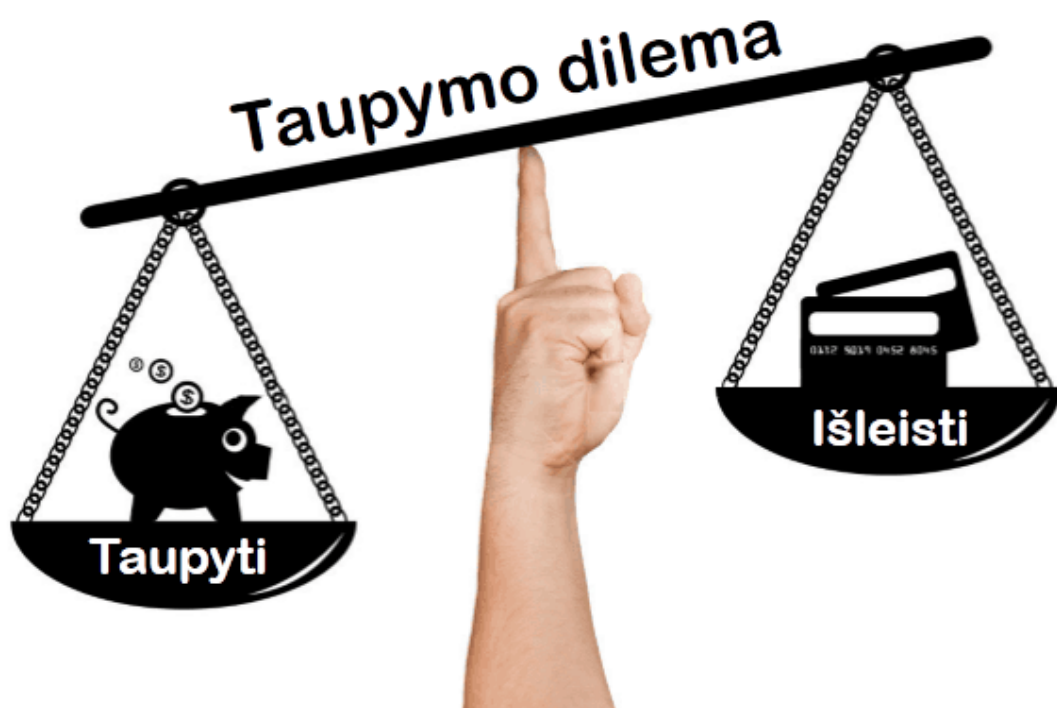

Po praėjusio straipsnio „[Nepasimesk, kad esi turtingas](#)“, sulaukiau taiklaus klausimo:

Koks tikslas taupyti ir investuoti, jei vis tiek tų pinigų neketinate išleisti? Jei atsakysite, jog tikslas yra finansinė nepriklausomybė, tai kokia čia nepriklausomybė nuolat galvoti kur daugiau sutaupyti ir ko nenusipirkti?

Taupyti ateičiai ar pinigais džiaugtis šiandien?

Esu taupukas iš prigimties. Vos pradėjęs dirbti sugebėdavau sutaupyti po 40-60 % atlyginimo. Pajamoms padidėjus, sutaupydavau netgi 80 % atlyginimo. Kitaip tariant, mano išlaidos išlikdavo tokios pačios net ir padidėjus pajamoms. Visus sutaupytus pinigus investuodavau. Tapti finansiškai nepriklausomam buvo mano svajonė ir tikslas Nr. 1. Atrodė, nieko negalėjo būti svarbiau. Tai tęsėsi beveik dešimtmetį, kol sumažėjo susidomėjimas investavimu ir pradėjau daugiau dėmesio skirti finansų psichologijai – kodėl aš elgiuosi su pinigais būtent taip, kaip elgiuosi? Ar aš elgiuosi teisingai? Priėjau prie išvados:

Viskam yra riba: ir išlaidoms, ir pajamoms.

Nežinau kodėl, bet giliai viduje esu įsitikinęs, kad normalus žmogus gyventi turėti bent 80 metų. Todėl vis dažniau atkreipiu dėmesį į mirštančius jaunos žmones, kurių sveikata atrodo nepriekaištinga. Sakydamas jaunos, turiu omenyje 40-69 m. amžiaus. Atrodo, dar gyventi ir gyventi. Vidutinė vyrų gyvenimo trukmė Lietuvoje – [68,5](#) m. Vadinasi, kiekvienam šimtamečiui vyrui tenka vienas gyvenantis 37 m. Tai galėtų reikšti, kad man liko vos treji metai. Jeigu tai būtų tiesa, tai ar verta taupyti likusius metus? O gal geriau viską, ką sutaupiau „patašyt“ ir pajauti, ką iš tiesų reiškia gyventi?

Niekas į šį klausimą neatsakys. Kaip ir gyvenime, taip ir finansuose turi būti balansas. Taupyti laimės sąskaita yra kvaila, leisti pinigų daiktams ir pramogoms, kurios suteikia tik momentinį pasitenkinimą irgi ne sprendimas.

Dabar į taupymą žiūriu kiek kitaip

Pastaraisiais metais vis dažniau „investuoju“ į laimę, o ne į turto didinimą. Šiandien aš galiu džiaugtis gyvenimu, bet rytoj gali būti per vėlu.. Kartu aš sugebu toliau gyventi taupiai, tiesiog neleidžiu pinigų dalykams, kurie nekuria ilgalaikės laimės: brangus automobilis, telefonas, prabangūs rūbai, sporto klubai, restoranai ir t.t.. Man užtenka paprasto automobilio, paprastai apsirengti ir pabėgioti Vingio parke... Tai viskas, ko man reikia – baziniai poreikiai patenkinti, meilės ir draugų nenupirksi, o naujiems potyriams aš netaupau, nes tai yra gyvenimo džiaugsmas.

Aš galiu leisti sau taip elgtis, nes esu sukaukęs pakankamai turto, kad ir nelaimės atveju turėčiau kaip „išsikapstyti“. Tam nereikia sukaupti milijonų, užtenka 6 mėn. atlyginimo atsargų juodai dienai. Svarbu jaustis finansiškai saugiam ir žinoti, kad ištikus netikėtumams pinigų jums pakaks. Žinoma, kuo daugiau turite, tuo saugesni jaučiatės. Paranojiškai siekti finansinės laisvės nėra prasmės. Kartais netgi manau, kad finansinė laisvė yra tik finansinio saugumo iliuzija, nes investicijos visada gali prarasti visą savo vertę.

Ar tai reiškia, kad taupyti nebeturėčiau?

Aš ir toliau taupau, nes patenkinus būtinus poreikius pinigų man natūraliai lieka. Finansinės nepriklausomybės idėja mane toliau žavi. Investavimo azartas ir finansinė grąža yra tarsi narkotikas, kuriam sunku atsispirti. Man tai yra hobis. Toks pats hobis kaip žvejyba, golfas, krepšinis ar kelionės. Tačiau dabar investavimo azartas man yra antroje vietoje, kadangi suvoki, kad amžinai negalėsiu džiaugtis tuo, kuo galiu džiaugtis šiandien..

Jeigu ir liko vos kelios dienos ar keleri metai šioje žemėje, manau, ir toliau verta taupyti,

užuot švaisčius pinigus beprasimiems daiktams ir kasdieninėms pramogoms. Kiekvienas sutaupytas euras užtikrins mano šeimos finansinį saugumą ilgus metus ateityje. Galbūt negalėsiu pasirūpinti savo šeima, „gerdamas arbatą su Šv. Petru prie Dangaus vartų“, tačiau žinau, kad mano sūnus visada turės už ką pavalgyti, apsirengti ir sumokėti už studijas universitete. Pinigai yra svarbu, nereikia to neigti..

Ar aš elgiausi kvailai taip uoliai taupydamas pirmus 8 darbo metus?

Man pasisekė dėl vieno: pirmuosius metus taupydamas po 40 - 60 % atlyginimo, netaupiau laimės sąskaita (tada to net nesuvokiau). Sugebėjau suderinti taupymą su kelionėmis, naujus potyrius ir laiką su draugais. Visi stebėjosi mano taupumu, visiems atrodė, kad taupydamas neleidžiu sau džiaugtis gyvenimu. Tiesa ta, kad taupydamas aš neleidau sau džiaugti komfortu ir prabanga, bet naujiems nuotykiams pinigų pas mane buvo yra ir bus...

